

In dankbare herinnering aan

Elisabeth Maria Antonia Mulders

Zij werd geboren te Denekamp op 18 juni 1901 en overleed in vrede in het Verpleegcentrum Twente-Oost te Losser op 26 februari 1999. We hadden haar 3 maart voor het laatst bij ons tijdens de viering van de H. Eucharistie in de St. Nicolaaskerk te Denekamp en hebben haar daarna begraven in het familiegraf op het parochieel kerkhof, aldaar.

Juffrouw Bets, zoals ze in ons dorp gekend en genoemd werd, is een markante vrouw geweest. We zullen ons haar bruisend leven blijven herinneren.

45 Jaar is ze onderwijzeres geweest aan de vroegere Meisjesschool aan de Wilhelminastraat. Twee generaties meisjes heeft zij een gedegen leerproces gegeven, doordrenkt van een authentieke katholieke levensvorming. Ook heeft ze veel betekend voor het dorp Denekamp en met name voor de parochie.

Vele jaren zat zij in het bestuur van het Wit Gele Kruis en kwam mede door haar inzet de Gezinszorg tot stand. Haar bezoek aan de gezinnen werd door haar oplettendheid en luisterend oor bijzonder gewaardeerd.

De ouderen onder ons zullen haar inbreng nog herin-

neren in K.J.V. en K.V.G., waar zij van laatst genoemde mede-oprichtster is geweest.

Tante Bets was de motor binnen de familie. Heel haar leven heeft zij gedeeld met haar zus, juffrouw Mies. Samen hebben ze de zorg gehad voor Ans en George. Een halve eeuw zijn hun tante's hun pleegouders geweest. De status, die zij van huis uit hadden meegekregen, werd ook aan hun beide, soms met de nodige strengheid, overgedragen. De vrienden- en kennissenkring hebben steeds hun blijvende trouw mogen ervaren. Voor zichzelf zuinig, hebben zij royaal naar de buitenwereld veel goeds gedaan. De Missie en het Foster Parentsplan kunnen hiervan getuigen. Mede door hun heerbroer, deken-pastoor Herman was hun huis aan de Oldenzaalsestraat een zoete inval voor veel priesters.

Met het toenemen van de jaren voelde juffrouw Bets steeds meer de last van de oude dag. Het afhankelijk worden werd voor haar een zwaar kruis. Haar sterke geest kon er uiteindelijk niet meer tegenop. Daarom hebben wij er vrede mee dat zij in overgave aan haar Schepper, de bron van haar bestaan, ons is voorgedaan naar God, waar zij voor eeuwig nieuw mag leven.

Tante Bets, bedankt en rust in vrede!

Voor uw belangstelling en medeleven danken wij u hartelijk.

De familie